

Οι ματωμένες μπότες

/ Γενικά

Μια φορά κι έναν καιρό στα πολύ παλιά τα χρόνια ζούσε ένας βοσκός μαζί με δύο παιδιά και το παιδί του. Ζούσαν σε ένα μικρό καλύβι στην άκρη ενός παράξενου δάσους. Το δάσος αυτό δεν είχε δέντρα, αλλά τεράστια λουλούδια που υψώνονταν σε ύψος πολλών μέτρων πάνω από τη γη. Αν σήκωνες λίγο ακόμα το κεφάλι σου θα μπορούσες να δεις έναν υπέροχο ουρανό και... ένα κοπάδι από γιγάντια πρόβατα, τόσο ψηλά που θα μπορούσαν να συγκριθούν με τα περισσότερα βουνά που ξέρω. Ήταν λογικό να υπάρχουν τόσο μεγάλα πρόβατα, επειδή κανένας άλλος δεν θα μπορούσε να φάει τόσο μεγάλα λουλούδια.

Όπως είπα, ο βοσκός της ιστορίας μας ζούσε με το παιδί του και με δύο παιδιά. Τα παιδιά αυτά δεν τον είχαν δει ποτέ. Το μόνο που αισθάνονταν ήταν η ζεστασιά του. Αυτός πάντα τα άκουγε αλλά δε μπορούσε να στρέψει το στόμα του προς αυτά για να τους μιλήσει. Τα παιδιά αυτά έβλεπαν μόνο ότι υπήρχε από τα δεξιά του ανθρώπου αυτού και ποτέ δεν έμαθαν τι υπήρχε από τα αριστερά του. Πάντα άκουγαν ότι και ο βοσκός μας και τους δινόταν η ευκαιρία να κοιτάξουν το

πάτωμα μόνο όταν τύχαινε να γονατίσει ο βοσκός μας. Όλα αυτά φαντάζομαι θα ακούγονται πολύ λογικά για κάποιον που έχει μάθει πως είναι να ζει κανείς στο δεξί αυτί κάποιου. [\(περισσότερα...\)](#)